

SPINUL

PUBLICAȚIE A EPIGRAMIȘTILOR BĂIMĂRENI

Umoristul este un om de bună dispoziție amară.

(J. Renard)

DUPĂ ANI DE CERCETARE

*Patriot intransigent –
Șansă am să fac avere,
De mă dau independent...
Totdeauna la putere!*

Ioan Șiman

CANICULA

DUPĂ CANICULĂ

*Suferă agricultura,
Vipia-i în păpușoi,
Iat recolta, cositura
N-o s-ajungă la doi... boi.*

Nistor I. Bud

DIALOG CANICULAR

*- Pare-se că-ncep să cadă
Unii secerăți pa stradă;
Zice cinicul pe șleau:
- Aia și așa mureau.*

Mircea Micu

FUGA DE CANICULĂ

*Când e cald, să fugi la mare
(Apă multă ce n-adapă)
Unde viața-i scumpă tare,
Dar să-ți iei de-acasă... apă!*

Ioan Șiman

Revista este editată de către
Biblioteca Județeană „Petre Dulfu” Baia Mare
în cadrul Programelor Culturale
Coordonator prof.dr. Teodor Ardelean

Tehnoredactare: Ioan Șiman
Caricaturi și coperta: Marian Lupu

ISSN: 1841 – 9429

PARADOXUL ÎN EPIGRAMĂ

Definit în DEX ca enunț contradictoriu, dar demonstrabil, sau părere contrară adevărului unanim recunoscut, paradoxul este omniprezent în diferite ipostaze, noi menționându-i prezența în: știință, filozofie, artă, istorie, politică, economie, literatură-proză, poezie – mai ales cea modernă și postmodernă – dramă, foileton, pamflet, parodie, fabule, aforisme, rondeluri ș.a. oprindu-ne asupra prezenței sale în aforism și epigramă. Omniprezența paradoxului nu înseamnă că este vorba de simple omonimii, noțiunile respective neavând altceva comun decât forma scriptică și sonoră. "Paradoxurile percepției, filozofiei sau științei violentează obișnuințele și prejudecățile, modurile consfințite de comportare, gândire și percepere. Sunt adesea fermenți indispensabili ai progresului cunoașterii. Șocul și opoziția față de adevărurile acceptate, de cele mai multe ori fără a fi cercetate, înrudesesc toate modurile de prezentă a paradoxului. "Relațiile paradoxului cu literatura nu sunt nici noi și nici simple, deloc. Se manifestă tendința de suprapunere a paradoxului pe aforism, chiar dacă se pot da exemple de aforisme care nu au contact cu literatura, ci sunt pur și simplu concentrate ale gândirii. Oricum, nu poate fi contestat contactul de orice fel al aforismului cu literatura. Specialiștii definesc aforismul ca "formă principală de existență literară a paradoxului, dar nu e și singura". Ei afirmă că o anumită formă de parodie are structură paradoxală, fiind una dintre coordonatele lui Don Quijote și ale lui Candide. Structura paradoxală e acid prezentă în câteva dintre scrierile majore ale secolului al XIX-lea. La Bernard Shaw paradoxul a fost, sub cele mai diverse înfățișări, o uncă universală, modalitatea aforistică fiind prezentă mereu în replicile care au șocat și delectat publicul.

Paradoxul literar își are rădăcinile în Antichitate și în orice caz în Renașterea cu al ei Romantism. Prezența paradoxului s-a făcut și se face simțită mai ales în epocile de criză și de schimbare, așa precum este la noi așa zisa perioadă de tranziție, care deși ar trebui să aibă un sfârșit, din păcate, pare că nu se mai termină niciodată. Exemple de mari paradoxoști sunt Diderot și Jean Jacques Rousseau, potrivit cărui: "paradoxurile de ieri sunt adevărurile de mâine".

Dar paradoxuri întâlnim nu numai în literatură – respectiv în epigramă – ci, așa cum am menționat în debutul acestui eseu, în toate domeniile de activitate, în comportamentul și atitudinile oamenilor și, în general, în întreaga societate-cu toate componentele sale- inclusiv cele formative. Paradoxul nu se limitează la forma aforistică, ci a fost și este cultivat foarte mult și tot mai intens în epigramă. El este "ultima avangardă literară artistică a mileniului doi".

În lumea epigramei românești există o pleiadă de străluciți paradoxoști, de la Cincinat Pavelescu, Păstorel Teodoreanu, Octav Dessila, Mircea Trifu la

G. Corbu, V. Lică, Gh. Culicovschi, E. Albu, D. Jega, E. Deutsch, V. Larco, M. Popescu, L. Ghiță și foarte mulți și valoroși alții, pe care spațiul tipografic, neîndurător, nu ne permite să-i amintim.

Pentru ilustrarea marelui efect pe care-l are paradoxul în epigramă, cităm câteva din realizările membrilor Clubului "Spinel"-Baia Mare: **Uneori**: *Un amic adevărat / Nu-l găsești de cumpărat, / Adevărul absolut / E că poate fi... vândut.* (M. Berciu); **Înrebare**: *El mi-a spus că s-a spetit / Cât în viață a muncit; / Iară eu l-am întrebat: / Cum, tu nu lucrezi la... Stat? (M. Bodnar);* **O guralivă**: *Aici se odihnește-n pace / O guralivă din Șașsud, / Sunt zece ani de când ea tace, / Și gura ei o mai aud.* (N.I. Bud); **Consolare întârziată**: *Toate dor la bătrânețe! / Iar când vrei o consolare / Și privești o frumusețe... / Până și privirea doare.* (I.A. Fărte); **Lapsus**: *Toate-s niște amăgiri, / Cu iubirile mă zbat, / Mai trăiesc din amintiri, / Dar și-acelea le-am uitat.* (R. Filip); **Incompetența**: *Doar cu gura lui cea mare / S-a impus în noul rol: / Locul din senat ce-l are, / Să ori pleacă, e tot gol!* (V. Găinariu); **S.O.S.**: *Nu vrem chiar nimic pe tavă, / Doar un minim tratament / Care-i necesar urgent / Sănătății... că-i bolnavă!* (M. Micle); **Se fură pădurea**: *Prea mulți hoși sunt în pădure, / Dar de vrei să nu se fure / Puneți strajă din localnici / S-o păzească și de paznici.* (I.M. Mihai); **Sentimente**: *Dacă ar simți stejarul / Ce gândeste pădurarul, / Din același simțământ, / L-ar da zdrăvan de pământ!* (V. Mureșan); **Unul artist încrezut**: *Pe cap susține-un păr bogat, / Că e artist, e talentat, / Dar nu pot taina să-mi explic, / Cum crește părul pe nimic?* (M. Pop); **Comentator radio**: *După o meteahnă veche, / Dată de la Dumnezeu, / Îmi pun casca pe-o ureche / Să nu mă aud și eu.* (Gh. Roman); **Primarul și consilierii**: *De la Domnul este-un dat / Să avem și noi un sfat; / Fără dânsii ești nimic, / Lângă ei ești și mai mic.* (T.G. Rocneanu); **Regret**: *Toți mă credeau neisprăvit: / De-atunci m-am tot luptat cu mine / Și am ajuns, cu minți depline, / Să-mi pară rău că-s... isprăvit!* (I. Șiman); **Revoluționari contrafăcuți**: *A transmis TV pe post / Revoluția la pas; / Doamne, ce puținii au fost / Și ce mulți au mai rămas!* (V. Țancaș).

Paradoxul conferă epigramei și spiritului ei un plus de strălucire, fiind în același timp un prilej de desfășurare a inteligenței, scânteia care o face să scapere mai tare, să aprindă și să ardă focul ei mai intens. Facem un idem către toți epigramiștii de a cultiva, în continuare, în creațiile lor, paradoxul, pentru a conferi epigramei noi și valoroase valențe, care să o facă să strălucească în continuare pe firmamentul literaturii române, ducând faima sa în lume.

Mircea MICLE

EUGEN POP CLUJ-NAPOCA

Carteziană

*Un bou răbdător,
Zicea optimist
În drum spre-abator:
– Muges... deci exist!*

... Și-atât!

*Ajuns de-o vreme moș
Se crede tot cocoș:
De-aia și adoarme-ndată
Cu găinile de-odată.*

Evoluționistă

*Moima coborând din pom
A evoluat în om;
Însă omu-i om bizar
Poate deveni... măgar!*

Unui profitor

*Ca miel grozav, de soi,
Vedem cum te întreci
Când sugi la două oi
Dar și... la doi berbeci!*

Recunoștință

*Lâng-o cioară ce-l susține
A-nvățat și limbi străine
Și cu vocea-i măgărească
A-nceput... s-o ciripească!*

Elitism

*Un cal pur sînge e grozav,
O stîrpe-mpărătească,
Dar și el poate fi bolnav
... De tuse măgărească!*

Politicianistă

*Când mănânci din troacă
Terciul preparat
Ești tot porc și dacă
... Nu mănânci... rahat!*

Dezinteres

*Când stă stuful să cuprindă
Ale apelor oglindă
Și-unde papura domnește
Țara aia-i a lu' Pește!*

Despre invidie

*E greu în lumea păsărească
Să ai un cuib pe-un ram cu flori
Că-ncep în jur să ciripească
... Și zbori!*

Dibăcie

*Fiindcă vrea și-i place
Oricare gospodină
Din brav cocoș va face
... O zeamă de găină!*

(Selecție din vol. "Pseudominifabule")

GAVRIL MOISA CLUJ-NAPOCA

PĂSĂRICA ȘI VRĂBIOIUL

*O păsărică mititică
Se lamenta, mai revoltată,
Că este zilnic agresată,
Uneori chiar în stil barbar
La serviciu și pe trotuar.
„Gesturi pe care le detest,
Că nu le-am întâlnit în Vest”.
Unde, de altfel, mai mulți ani
Ea a „cântat” numai pe bani
La zeci și zeci de „melomani”.
Alături ea un Vrabioi,
Zbârlit ca orice păsăroi,
I-a replicat:
Ești aiurită!
Dorești o minimă morală?
Tu vrei sistemul să ni-l strici?
S-au te prefaci că nu vezi, dragă,
Codrul e plin de „păsărici”
Ce cântă toată ziua
Fără să ceară, zău, nimica!*

Învățătura:

*Este ușor de înțeles
Discursul este după... interes!*

MARIUS COGE CRAIOVA

*Unei sprinteuză cam tomnatică
Ne spunea o paradigă
Că femeia-i o enigmă,
Numai dumneaei e-n stare
Să ne-arate și ce n-are.*

Chip de inger

*Aură i-a dat natura,
Zâmbet, farmec și scânteie,
Dacă n-ar deschide gura
Nici n-ai zice că-i... femeie.*

Primii noștri europarlamentari

*Vor gusta brânzeturi fine,
Cârnați bavarezi sau pizza
Și-n ședințe vor susține
Tot gogoși de... Dâmbovița!*

Spagă recuperată de candidatul ales

*Dă spagă oamenilor „mici”;
Câte o bere și doi mici
Și-n patru ani care urmează
El înmiiit recuperează.*

EMIL IANUȘ SUCEAVA

Rondelul rondelului

*Rondelul este un bujor
Cu trei rotunde flori pe fir
Ce seamănă și-a trandafir
Când te înțeapă c-un fior...*

*E și ca vinul din potir
Gustat de miri la nunta lor;
Rondelul este un bujor
Cu trei rotunde flori pe fir...*

*Când te apasă câte-un dor
Ce-ți face sufletul martir,
Plătind al dragostelor bir
Cu-o floare și un vers de-amor,*

Rondelul este un bujor...

MEMORIA TIMPULUI

VASILE MOȘNEANU 1911 – 2012

*Fratelui meu poet
Trăi în cinste și dreptate,
În viață n-a păcătuit,
Dar șapte ani l-au „spovedit”
Cei „buni” de la Securitate.*

Necazurile bunicului

*Să-l cresc e un efort enorm
Mânca-l-ar taica de ștrengar!
Greu îi fac baie, greu l-adorm,
Dar și mai greu îl scot din bar.*

CONSTANTIN POPESCU – FĂGET

*1927 – 2006
Fericirea prostului
În această conjunctură
De conflicte și de ură,
Cel mai fericit e prostul,
Că nu le-nțelege rostul.*

Unui inamic

*Mi-a zis fățiș că are-un dinte
În contra mea, dar cred că minte,
Căci a lăsat să se-nțealegă
Că are... o dantură-ntreagă.*

VIORICA VERBOSCHI – CRISTODULO

*1929 – 2006
Lirică
Nu-l pricep când debitează
Fraze lungi sub clar de lună,
Dar când trece și oftează,
Știu precis ce vrea să spună!*

Vis și realitate

*Poetul se trudește-ntruna
S-atingă soarele și luna,
Dar critical cu un cuvânt,
Îl readuce pe pământ.*

Prietenii

*Mă uit la prietenii și îmi vine
Să-mi pun legitima-ntrebare:
Cam câte „vulpi” am lângă mine
Și care mușcă cel mai tare?*

VASILE VOICULESCU 1884 – 1963

*Lui Alexandru Macedonschi
În gloriosul drum al artei
Ai fost cu laur coronat,
Dar spre-a-ți mări avântul sacru,
Tu laurul ți l-ai mâncat!*

Unui înalt funcționar

*Ai moșii, vreo trei, palate
Ai vreo două; cai, trăsuri...
N-ai copii și n-ai nevastă,
Pentru cine dar mai furi?*

Culese de I. Ș.

ANA MARINOIU
CLUJ-NAPOCA

Gaițele

Biciuiesc la modul fin
Mitocanul feminin.

Alianțe

„UNIREA face PUTEREA”
Țării de-ai fura averea.

Infracțiuni

O criză clasată, o alta începe...
În țara lui Țepeș grea criză de
fepe!

Dar, cu gând la vulpe

O gravă târșenie
În strai de pioșenie.

Dominant

Prin sfânta-ne DEMOCRAȚIE,
Mirosul de IPOCRIZIE.

Alegere (Cartea sau femeia?)

Jinduind femeia:
Cartea o-nchizi când vrei
Pe când EA... scânteaia...!

Mijloc de trai

Bătând cărarea nopților,
Fac doar un pas și izbutesc,
Dar ziua-i vai de steaua lor!

Campanie electorală

Acustică înfiorare,
Deschisă spre PROMISIUNI,
Apoi închisă cu uitare.

Om politic

Patriot din interes
Zilnic rotunjindu-și țara
Cu succes!

Iubire?

E iubit sau victimă?
Des cu mâna-n buzunar...
Să-i pătrundă-n inimă.

Prețiozitate

Respect identitatea;
Ai calități astrale,
Când scoți moralitatea
Din fapte imorale?

Unui amic

Cu PEGASUL la potcovar
Te duci amice în zadar;
Nici tu potcoave, nici caiele...
De unde STELE?

Sub viscolul electoral

Gând apocrif: sărac e-un ZEU,
Căzută-am îndoielii pradă,
Văzând călugării pe stradă
Cersind și... pentru DUMNEZEU!

(Selecție din vol. Imagini și fonote)

Dan Căpruciu

CELEBRUL ANONIM

Servicii funerare poartă / Povară,
căci talente mari / Ucis-au criticii de
artă / Cât și aceia literari...

Fiecare om își caută perechea potrivită și aceasta, nu numai în căsnicie, ci și în artă, în literatură. Și dacă înainte vreme, bogații Romei care scriau versuri, invitau la ei condeieri săraci spre ai ospăta în timp ce le citeau propriile scrieri, metoda s-a perpetuat, astfel încât, astăzi există scriitori care plătesc în felul lor, cititorii, ori auditorii. Așa era și cazul maestrului Gârmeață, aspirant la celebritate, care simțea nevoia impetuoasă, poate cumva firească, de a-și citi creațiile în fața unui auditoriu, oricât de modest, și care, evident, să îi înalțe osanale, căci ideea de a-i „omeni” pe ascultători, de a-i cinsti cu un vinișor, o bere, ori un rachiu, trebuia firește recompensată. Faptul că laudele erau interesate, nu-l deranja cătuși de puțin pe autor, care își vedea mai departe de ocupație, aplicând această stratagemă, „de amorul artei”. Ce, elogiile adresate unui conducător, unei vedete, ori unei persoane ajunse celebritate, sunt întotdeauna sincere și dezinteresate? Însuși el, Gârmeață, în tinerețea sa, nu vrăjise atâtea femei cu elogiul și „îmbrobodeli” despre „trupul de sirenă și chipul de inger” etc...? Oare acele fătuci, chiar credeau tot ce le spunea el? Evident că nu, dar le plăcea să asculte cam cum ar putea arăta o frumoasă imagine a lor, fără a se uita în oglindă... Și orice laudă, merita măcar un sărut, dacă nu chiar, ca plăcerea să fie reciprocă și deplină, o partidă de amor...

Totul se desfășura așadar într-o continuitate riguroasă și prielnică, în acel local propice desfășurării excelente a mediului literar autohton. Dar, într-o zi, se întâmplă un fapt ciudat. Dintre autori, se ridică un ins pipiriu, care își impune răspicat și cu vehemență, punctul de vedere:

— Maestre, v-am ascultat și apreciat atât amar de vreme. Dar fiecare început, are și un sfârșit. Nu mai putem accepta să vă ascultăm citind creațiile Domniei Voastre, doar pentru o sticlă de vin. Va trebui să ne dați câte o friptură și în plus, ceva bani. Dar mai întâi, va trebui să ascultați și ceea ce am scris noi, că tot ascultându-vă ne-a venit o poftă nebană de a deveni și noi scriitori, ne-ați molipsit de microbul creației, idee care s-a materializat excelent, căci după câte știți, tot românul s-a născut poet...

Maestrul, în goana sa spre celebritate, nu avu încotro și trebui să accepte acest mic sacrificiu, nu însă înainte de a condiționa la rândul său, ca acest act de elevată spiritualitate, să se desfășoare numai în condițiile în care, fiecare creator plătea o sticlă de vin de colecție. Și cine era acela are ar fi putut refuza să plătească din când în când o butelcă de ambrozie, spre a deveni o celebritate, fie chiar și în acest minuscule univers al cârciumii, care îl consacrase pe maestrul Gârmeață?

În acest fel, nu se știe în ce măsură activitatea creatoare a domnului Gârmeață a evoluat în bine, s-a perfecționat și cizelat. Fapt cert este că el a devenit cu timpul, un băutor notoriu, iar nu-mărul mașterilor în mânărea condeielui și proliferarea metaforelor, a crescut semnificativ, spre gloria urbei natale.

Totuși, criticii nu l-au iertat, astfel că:
La-nmormântarea fainei cărpi / S-a procedat ca-n alte dați: / Căci criticu-i veni de hac / Și-a îngropat înc-un copac!

REFLECȚII EPIGRAMISTICE

MÂNCĂRURI DE TRANZIȚIE

Arta noastră culinară
Are o dietă rară,
Trei sunt feluri de mâncare:
Foamea, setea, -un pic de sare.

AJUTOR

Că ai lipsit din parlament
Nu-i cazul să îți pară rău,
Și poți s-o faci chiar permanent,
Căci voi dormi și-n locul tău.

EVOLUȚIE

Orișicine-și amintește
Că ne naștem uzi, flămânzi și goi,
Iar apoi la prea mulți dintre noi
Viața se-nrăutățește.

FALȘI ȘI AUTENTICI

Tare bine este-a ști:
Pe măsură ce trec anii
Că amicii falși pot fi,
Autentici doar dușmanii.

CURIOZITATE

De mult mă chinuie-o idee
Și de atunci m-am întrebat:
Cum de-a știut cel prim bărbat
La ce e bună o femeie?

**VIITORUL GINERE CĂTRE
SOCRII**

Dorința mea eternă
Familia-i... modernă
Și după-o curte de un an
Vi-l cer acum pe...Ioan!

UNUI BURLAC

Una să-ți alegi, din ele,
Ca să fii și tu-nsurat;
Nu poți face vinovat
Doar guvernul de-orice rele.

TÂNĂRA ȘI VÂRSTNICUL

— Mă frec acum puțin de tine
Să te-ncălzesc, să-ți fie bine
Și tensiunea-un pic să îți mai suie;
— E ca și cum ai face-o c-o statuie!

UNUI VÂRSTNIC

Nu prea trecea nici săptămâna
Să nu pui tu pe una mâna,
Acuma când mai ieși pe stradă
Regreți că n-are balustradă.

CIUDĂȚENIE

În viață tare multe sunt pe dos,
Așa cum e mereu și dragostea:
O boală, cum se știe, tare grea,
Dar făr' de care nu ești sănătos.

Mircea MICLE

Mircea Mică

IONUȚ-DANIEL ȚUCĂ
CONSTANȚA

Valoarea libertății

Remarc, privind societatea,
În vremurile actuale,
Ce mult iubită-i LIBERTATEA,
C-apar în ea și tipe goale.

Craiovenilor

Le dau oțtenilor de veste,
Văzând nivelul lor de trai,
Că nu de bani nevoie este,
Ci doar de-un singur „ban”: Mihai.

Liliecii și oamenii

Repulsia ușor se-nfrânge,
Când vezi la liliecii, firească,
O trăsătură omenească,
Anume setea cea de sânge.

Ministrul sănătății și reforma

Băgă reforma în spitale
Ministrul nostru de ispravă,
Iar noi am priceput, cu jale,
Că ea născutu-s-a bolnavă.

„Evoluție” în stil românesc

Cu răvnă noi perseverând,
Spre integrare-aflarăm cheia
Și vom intra cu lume-n rând,
Vorbesc de lumea zisă...a treia”.

Sfârșitul lumii la români

Sfârșitul lumii noi o să-l primim,
În ton cu obiceiul de pe-aci,
La modul cel mai sincer și sublim,
Cu multă bere, muzică și mici.

PARADOXUL — logică nevrednică
(I. Barbu)

**VASILE PLĂCINTĂ
CONSTANȚA**

Test

*Sunt vameși care n-au citit
Nimic, doar pașapoarte,
Dar astăzi s-au îmbogățit
Aproape... ca la carte.*

Vocație

*Bunul simț se moștenește,
Cum ar fi și un talent;
Dacă nu îl ai, firește,
Poți ajunge-n Parlament.*

Autoepitaf

*La înmormântarea mea
Popii nu vor fi plătiți;
Pentru c-am trăit în ea,
De pomană, ca să știți!*

Dăruire

*Soția unui individ
Se vede, n-are multă minte:
S-a dăruit unui partid
Și unui vice-președinte.*

Autopresupunere

*Cred că și la moartea mea
Voi avea un pretendent,
De-aia eu mă rog de ea
Să mă lase repetent.*

Orientări

*Să te ferească Dumnezeu
De mintea prostului timpită
Fiindcă zi de zi, mereu,
... E odihnită.*

Prilej

*M-aș mulțumi să-mi dați prilej
Să mă ocup puțin de mine,
Că-s obligat prin sacrilej,
Cu mine... să trăiesc mai bine.*

Nepăsătorul

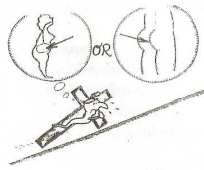
*Eu pe el nu garantez
Pentru că-i un om sucit
Și într-un moment de crez
Poate deveni... cinstit.*

Recunoștință

*Nu cu răutate-ți spun,
Eu mă știu mereu om bun,
Că de nu eram de pâine,
Nu m-ar fi mușcat un câine.*

Consum

*Și-a luat mașina vrută,
Și-a luat-o mai demult:
Ea consumă cinci la sută
Iar stăpânul... mult mai mult.*

PARADOXUL – a judeca de-a-
ndoaselea (I. L. Caragiale)

PRIN TUNELUL DE NEVOI

Lăcomia eternă

*Nu există fericire,
Dacă nu am reușit
Ca să mă satur de iubire...
"Asta-i pofta ce-am pofțit!"*

Lăcomie popească

*Pe la case, pe la porți
Strânge de la via și morți;
Bănuiesc că nu-i ispită,
Lăcomia e... sfințită.*

Speranța păcătoșilor

*Cu mătăni vă rugați
C-ați făcut ceva păcate,
Însă, cum le murmurăți,
Nu vor fi în veci... uitate.*

Rugăciunea pensionarului

*Dă-ne, Doamne, pensii noi
Ca să fie plata mare,
Și ne scapă de nevoi:
Cinci la sută,, indexare!*

Motivația unui scriitor

neprolific
*Pot să scriu eseu și proză,
Și-o mulțime de catrene,
Dar mi-e viața tare roză
... Și mi-e lene!*

Degeaba

*Așteptam câștig mai bun,
Ca să nu fiu în răspăr
Fredonez colind străbun:
Banu-i ban și... flori de măr.*

De florile mărlului

*Prin livadă-n luna mai,
Eu, cu gândurile-n rai,
Ea m-aduce l-adevăr:
Hai de-aici că-s... flori de măr!*

Prevederea lui Bachus

*Ca să nu fiu în eclipsă,
Voi mai strânge de măsea;
Lasă fie-Apocalipsă
Că eu voi avea ce bea!*

Despre țară

*Cercetând-o geografic,
Țara-i tot în locul ei,
De-i văzută demografic,
Este plină de mișei.*

Panică

*Ne-ntrebăm, plângând, ce-i lipsa,
Dar trăim acest aspect;
Nu mai vine-Apocalipsa
Că la noi e-n plin efect!*

Romulus FILIP

Romulus Filip

O zi mult așteptată

2 Aprilie, zi în care, o parte dintre noi am ajuns să **aniversăm zece ani de la înființarea Clubului Epigramistic din Baia Mare**. Cu pioșenic ne îndreptăm gândul spre acei cu care am pornit la drum și pe parcurs, au plecat în alte locuri.

Această zi am așteptat-o îndelung, nu pentru a sărbători efectiv ci pentru a cunoaște bilanțul rodniceii muncii noastre în această activitate culturală.

Am avut pe cel mai important invitat posibil, președintele Uniunii Epigramiștilor din România, domnul av. **George Corbu**. Alături de dânsul a mai venit și **prof. dr. Teodor Ardelean**, directorul Bibliotecii „Petre Dulfu” din Baia Mare și președinta cenaclului scriitorilor, doamna **Florica Bud**. Profitând de faptul că avem între noi pe cea mai avizată persoană din conducerea Uniunii Epigramiștilor din România,

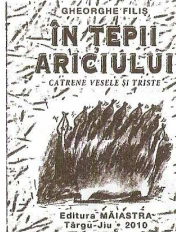
colегii s-au bucurat și l-au întrebat nenunțate lucruri la care dânsul a răspuns binevoitor. După ce s-a terminat cenaclul nostru, am plecat în sala de festivități, unde domnul Teodor Ardelean a prezidat întâlnirea festivă cu „Spiniștii” și oameinii de cultură băimăreni. După cuvântul său, președintele Clubului „Spinul”, Ioan Șiman, a înmănat Diplome de Excelență domnilor George Corbu și Teodor Ardelean din partea Clubului. Domnul George Corbu a felicitat membrii Clubului „Spinul” din Baia Mare, și a oferit

diplome personalizate domnilor prof. Dr. Teodor Ardelean, Nistor Ioan Bud, secretarul Clubului și Toma G. Rocneanu, cronicarul clubului. Domnul George Corbu a făcut mențiunile că **suntem printre cei mai buni din țară și că avem cel mai prolific epigramist la ora actuală din țară** pe domnul **Ioan Fărte** La felicitat pe **Ioan Șiman**, pentru această realizare, **Constituirea Clubului „Spinul” din Baia Mare, dar și pentru împlinirea celor 80 de ani de viață**. Apoi a dat cuvântul „spiniștilor” care și-au omagiat șeful și au mulțumit D-lui Corbu pentru prezență și aprecieri. A urmat masa festivă care a fost servită într-o atmosferă deosebită la restaurantul Rivulus din Baia Mare.

Toma G. ROCNEANU

ÎN ȚEPII ARICIULUI

În zilele trecute am primit de la redevabilul umorist gorjan **Gheorghe Filii** o carte de catrene – vesele și triste – intitulată **„În țepii ariciului”**, apărută la Editura **MĂIAȘTRA**, Târgu Jiu și prefațată de Grig M. Dobreanu. În general umoristul **Gheorghe Filii** abordează poezie umoristică, pamflet, parodie, satiră, epigramă, cronici rimate și altele. Are publicate șase cărți, din care patru de poezie umoristică și două de catrene și epigramă. Nobletea sufletului său e în acord perfect cu muzicalitatea versurilor create. Dacă mă refer strict la volumul citat constat că toate catrenele sale sunt acide și întâpătoare, reușind să prindă fin și frumos în „țepii ariciului” pe toți aceia care se abat de la normele morale ale unei societăți normale.

Satira inginerului **Gheorghe Filii** e la înălțime, are versificație sprintară, armonic aparte, poante potrivite pentru toți cei care au „bucuria” să cadă în vizorul umoristului.

Valorosul poet și epigramist este înzestrat cu har și imaginație, pregătit în

orice moment ori situație să-i prindă pe cei vinovați „În țepii ariciului” său.

Redăm câteva epigrame spre delectarea cititorilor:

Domnișoară

*Cuvântul ăsta metaforic
Ori se referă la vreo fată,
Ori, poate-n glumă, aprioric,
La ceea ce... a fost odată.*

În vizită prin Palatul Justiției

*De iei spațiu-i, la picior,
Teama peste tot pândește,
Paznicii-s la locul lor,
Doar... justiția... lipsește.*

Tânăra păcălău de zodiac

*L-a crezut băiat de aur,
Tot precum un bibelou,
S-a recomandat că-i taur,
Dar s-a dovedit... că-i bou.*

De la alintul soțului

*O alinta, ba birmaneză,
Ba piscicuță, ba pisoi,
Pân-a găsit-o pe dormeză
Îmbârligată c-un cotoi...*

Linieștea unei soții

*Are-un soj de nota zece,
Nici prin față nu îi trece,
N-o atinge nici c-o floare,
De opt ani!... e la răcoare!*

Recomand cu căldură acest volum tuturor iubitorilor de epigramă, pentru o aleasă și dulce delectare spirituală.

Nistor I. BUD
Secretarul Clubului „Spinul”

BĂIATUL LUI TATA

Umblă numai cu maşina!
Ce-i că s-a scumpit benzina?
Este mult preocupat
Să apară... mai bărbat!

GURMAND

Îi place mult orice mâncare,
Ca-n "luna-a noua" burtă are;
Să fie zvelt, e doar dorinţă:
Că-i lacom... fără de voinţă...

EDUCAT?

La masă aşezat
Mă cred civilizat.
Dar este un făcut:
Vreau laptele... bătu.

BOLNAVI

Între cei ce sunt bogăii
E un virus... LĂCOMIE.
La furat se au ca fraţii:
Una ţie, două mie...

BRAND DE ŢARA

Ţara noastră aur are
(P.D.L.-i la guvernare),
Dar se străduiesc a-l pierde,
Ne rămâne... "frunza verde"

ÎN ANUL 2012

Traiu mi-e de om sărac,
Tot mai mare este lipsa.
Eu , mă port precum un drac,
C-a-nceput... APOCALipsa!

SUFICIENTĂ

Sub cununa sa de laur
El se crede om cu rost.
Dacă ea ar fi de aur,
N-ar fi, sigur... un anost.

EGALI

Cum dispăre o scânteie,
Tot așa devii un "fost";
Viaţa cam la fel se-ncheie,
Ori ești ager, ori ești... prost.

LAPSUS

Din mulțime de cuvinte
Numai unu-i căutat.
Toate ți se-nvârt în minte,
"UNU"-acela nu-i de-afla.

POSSIBILITĂȚI

E camleonul "rudă"
Cu deșteptii care-s lideri.
Mediu turbur în decideri:
Uneori s-o ia la... fugă.

Maria BERCIU

Maria Berciu

Moartea

Mare în a ei putere,
Fără de discernământ,
Dreaptă ca un lucru sfânt
Nu-i alege dup-avere.

Încinerare

Viața într-o zi se curmă
[Că vrea bunul Dumnezeu],
După ceasul de pe urmă
Arde-voi instantaneu.

La medicul cu plată

Mergi la medicul cu plată
Nu chiar cu o bagatelă,
Te tratează și pe dată
Te transferă la capelă.

Ruga nepotului pentru unchiul bogat

Cu perfuzii stă la pat.
Miunc oare, mai apucă?
Doamne, fă ceva să-l ducă,
Eu demult l-aș fi-ngropat.

Urmașii unui om sărac

Dus pe ultimul său drum
[Îl îngroapă n-au de-ales]
Și se bucură acum
De-ajutorul de deces.

Văduva în gândul ei

Îl conduc și n-am speranță,
A murit sărac de el,
De-acum știu cu siguranță:
N-am pe cine să înșel.

Zgârcitul către familie

Când o fi ca eu să pic
Vă mai scap de-o cheltuială,
Mortul nu mai e scofală:
Să mă duceți fără dric.

Greșeala celor care speră

Ne vom duce toți (cu rîndul),
Părăsim această lume,
Noi greșim mereu cu gîndul
Așteptînd tot zile bune.

De ziua ei

Azi e zi de sarbătoare,
Soacrei, i-am adus o floare;
Dar la anul o să viu
Să-i pun una pe sicriu.

Vasile ȚINCAȘ

Cuplu modern

Unul și nevasta lui
Și-au unit destinul șui:
Ea cu rugă la Cerul sfânt,
El cu dracii pe pământ !

Recreația la școală

Tablă, abecedar și cretă –
Nicidecum nu se aplică:
Toată clasa-i la șuetă,
Dascălul la... una mică!

Gelu DRAGOȘ

**NICOLAE MIHU
SIBIU****Ţara mea**

E-o țară ruptă din povești,
De pe meleagul carpatin,
Cu capitala-n București
Și cu tezauru-n Kremlin...

Reduceri în ministri

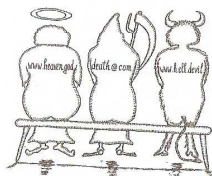
Mi-au scos azi postul la mezat,
Că m-au luat cu graba,
Deși sunt secretar de stat
... degeaba!

Familia, celula de bază

Se spune despre căsnicie
Că e celula cea de bază,
Din care el, sau ea, se știe,
Se bucură când evadează!

Cotnari pe litoral

Un pahar doar am golit
De Cotnari, la o agapă
Și îndată am simțit
Că îmi lasă gura... apă!

**IOAN MARINESCU-PIUI
CLUJ-NAPOCA****Unui ospătar**

Cu firea-mi șugubeață
Și fluturând bancnota,
I-am spus-o verde-n față,
Să nu forțeze nota.

Actriță ratată

Încă se mai crede vampă,
După ani trecuți, o droaie.
A ieșit și ea la rampă...
La o rampă de gunoaie.

Românilor

Vreau toți să înțeleagă
Că de trăim ca frați,
Un lanț pe noi ne leagă:
Al Munților Carpați.

Constanța soacrei

De ea vă spun în șoaptă,
Cu jumătate glas,
Deși-i femeie coaptă,
Tot acru a rămas.

Invenție oltenească

Vrem toată lumea să priceapă,
Doar noi deținem un „brevet”,
Ca să vărsăm pe taste apă,
Când navigăm pe Internet.

Evoluționism

Ne spune un găgăuț,
Care singur se prostea:
„Nu ne tragem din maimuță,
Dar ne îndreptăm spre ea!”

(Selecție din vol. DE-RĂDERE)

**EPIGRAMISTUL BOLNAV
Pamflet**

El arde-asupra de Vezuv,
Crezând că-i vulturul pleșuv;
Cum scrie este-o altă treabă,
Căci vocea lui e foarte slabă.

Și poartă într-o mare torbă
Tocite acele de vorbă;
Cu coardele vorbirii sale,
Ce cântă, e de mare jale.

Acel ce-n cântec e afon
Nu dă nici epigramei ton,
Schimbând și ritmul ne-ncetat,
Comite un asasinat.

El crede că de cântă tare
Și-n epigramă este mare,
Scriind, scriind neîncetat,
Pe ritmu-i fals, handicapat.

Degeaba și armată are,
Că bate pas de-nmormântare;
I-o spun acuma fără-afront
Că lipsă e de pas de front.

Și omul crede că e brav,
Dar din păcate-i grav bolnav;
El scrie, scrie ne-ncetat,
Crezând că-i noul Cincinat.

Mircea MICLE

PARADOXUL – gândirea fasonată de
pasiune (G. Hauptmann)**ÎNDEMNUL MINISTRULUI
CĂZUT**

“Ungurașii” mei cei dragi
Nu sunteți chiar fitofagi,
Nu vă pierdeți toți din fire,
Bateți... pentru revenire!

PRIMARUL “PAUPER”

La cărciumă, lângă drum
Un primar mai face-un boom,
Se jalește că-i sărac,
Dar l-am prins cu boomu-n sac!

**SELECȚIE
GUVERNAMENTALĂ
SUPERFICIALĂ**

Un guvern cu handicap
Se mai poartă cu mânuși,
Dar și-a pus cenușă-n cap
Cu plagiatori intruși.

**TĂCEREA PERFIDĂ A
PREȘEDINTELUI ÎN FINAL
DE MANDAT**

În contextu-acesta tace
Și creează-o paradigmă:
Cum mimează, se prefăce
Nu mai este o enigmă...

LAPTELE ECOLOGIC

Paște lujer o văcuță
Și dă lapte de mămăuță,
N-are niște silicoane
Cu mirosuri de... cucoane!

Vasile MUREȘAN

CLASA ZERO

Standardul, ne-obligă clar,
Ridicăm și etalonul;
Iar în trusa de școlar
Nu uitați și... biberonul!

VIS DE ȘCOLAR

Eu, ca școlar, să trec și clasa
Visez la teoria NASA:
S-ajung pe sfera selenară...
Să simt materia ușoară!

NEAOȘĂ

Când toată țara asta-i hulă
Și-i tot mai greu să umpli-o oală,
Ce-ar fi să renunțăm la Bulă
Și să ne-ntorcem la Păcală.

VOLUNTARIAT

Plantat-am niște pui de pom,
Ca voluntar și nu în slujbă;
Cum toate-s bune pentru om,
Alături, zbârnăia o drujbă.

PREȚURI ȘI NIVEL DE TRAI

Între noi și restul lumii,
Diferență e, se pare:
Au mai efin de-ale gurii,
Ca și noi, la închisoare!

**REZISTENȚĂ ȘI ACOMODARE
ÎN POLITICĂ**

Faci primii pași imaculat,
Ai parteneri de speță joasă,
Te-acomodezi unde-ai intrat
Că-n timp și pielea e mai groasă!

PREȚUL CORECT

Iubirea-n toate-i un contur,
Lumina vieții, zi senină;
Ca soț vezi adevărul pur:
Ce scumpă e așa lumină!

CARENȚĂ ÎN EDUCAȚIE

Vocabularul lor șochează,
E stil de-a fi și nu le pasă;
Cei șapte ani, îi eclipsează,
E clar, n-au stat prea mult acasă!

FEMEIA, DUPĂ CĂSĂTORIE

Darnică se vrea femeia,
Mâna-ntinde una-două;
Și-are grijă, după-aceea,
Să își ia, cu amândouă.

ECONOMIE BAHICĂ

"Nevastă-ți dau o veste mare
Și îți astup de-acum și gura:
Contribui-voi la mâncare,
Că se scumpește băutura!"

Viorica GĂINARIU

Viorica Găinariu

OBOȘIT

Nu stă leneșul degeaba,
El mereu se odihnește,
Gândul că și-ar face treaba
Și acesta-l... obosește.

LENEȘUL

De când lenea l-a cuprins
Stă mai mult la pat întins,
Iar în loc să se ridice,
Cască gura, ca să-i pice...

Maria BERCIU

Nistor I. BUD

LENEȘI ÎN TREND

Azi leneșii-s emancipați
Și nu mai vor, c-așa li-e vița,
Posmagii simpli înmuiați...
Ci doar pe cei cu gust de pizza.

SINTEZĂ

De când omul are mână
Mila zeilor se-amână;
Nu e munca cinste-n țară?
Lenea seamănă... ocară!

"VIRTUȚI" EXCLUSIVISTE

Ne invadează bucuria,
Pe noi, bărbații-n mod deplin,
Că-n DEX și lenea și prostia
Sunt doar de genul feminin.

OPOZIȚIE

Înt-o lume sufocantă
„Pro și contra”-i dominantă:
Munca – drept și datorie,
Dimpotrivă... lenevie.

Ioan FİRTE ADI

Ioan ȘIMAN

Aluzie la bani

Doi prieteni ca și frații,
Buni la suflet și cu alții,
Au găsit o fată... MIA
Ce le-a rupt prietenia.

Și lăcomia are rostul ei

Omul lacom și sfrijit,
De prietenii ocolit,
Și-a luat o nevastă
Și acu-i... Papa Ionică.

Program de guvernare

Viitor ilustru țara are,
Școlile se-nchid și nu-i mirare;
Deputați s-alegem fără carte
Care numără... ce pun deoparte.

Părere comunistă

„Banca lumii” înflorește,
Cumpără și stăpânește;
„Râia cea portocalie”
Vinde țara-n cârdășie!

Crește clasa politică

Muncitorii-s în scădere,
Scade PIB-ul, ce durere!
Dar vom dobândi talanți...
Taxele pe guvernanți.

Răstălmăcire politică

Țara e aici, se vede,
Dar românul nu prea crede,
Căci „Grădina Maicii Sfinte”
Se mai vinde... pe cuvinte.

Extreme

„Ciuma roșie”, se știe,
Ne-a golit de omenie;
„Râia cea portocalie”
Ne atinge la simbrie.

„Fotbaliști de două cepe”

Sunt destui astfel de inși,
Care-s propriii lor învinși:
Pe bani buni îi angajați
Și de fani discreditați.

Milosul ginere cu soacră

Acuma, dacă-s la strămoare,
Mi-e peste mână dacă moare,
Voi îngropa-o, că-i creștină,
Oriunde... într-a ei grădină.

Cultură contemporană

Îmbrăcată nu prea pare,
Vocea-i strălucire n-are,
Numai trupul prezentat
Este „piesă” de-afișat!

Toma G. ROCNEANU

Toma Rocneanu

Cu șatra prin Europa

Așa reclamă ne-au făcut
În spațiul occidental,
Că alba-neagra-i perceput
Ca noul sport național.

Declarația politică

Pentru dânsa fac o jalbă
Căci, la noi, precum se știe
Când e neagra, când e alba,
Dacă e portocalie.

Discurs electoral în Harlem

Precum Napoleon odat',
Zicea Obama-n speech fierbinte
Ca orice negru e dotat
Cu un baston...de președinte.

Lăcomie nesimțită

E starea-n care, dragii mei,
Când iarna-ți faci, cu nesimțire,
Vacanța în Hawai, mai vrei
Și ajutor de încălzire.

Gurmandul la mic dejun suedez

E tristă neputința sa:
Chiar dacă masa n-a fost scurtă
Cu gura parc-ar mai mânca,
Da -l doare pielea de pe burtă.

Tabieturi de funcționar cu greutate

La nunta lui, flancat de nași,
A pus anunțul pe mireasă:
„Vin imediat, stimați nuntași,
Căci plec în pauza de masă”.

Integrare europeană

Din nouăzeci, e treaba clară,
Cei ce la vârf s-au perindat
Au dus bogata noastră țară
În Europa... la REMAT.

România, țară de poveste

Românii de-o să emigreze
În ritmul actual, îndată
Istoricii-o să consemneze
Că România-a fost odată...

Îngrijorare „ginerească”

Cum nu-i încă nici bunică
Și mănâncă, bea cât trei,
Nu de soacră-mea mi-e frică
Ci de „veșnicia ei”.

Deducția „profului” de biologie

Văzându-l nu m-apucă greața,
Deduc că-mi este fan școlarul,
Căci, de la piercinguri, i-e fața
Asemenea cu insectarul.

Ioan FİRTE ADI

Ioan Fırte

ÎN SPECTACOLUL LUMII

Cum se chinuiesc conviii...
Zic și eu să-mi vărs năduhul:
Fumătorii și bețivii
Nu-s săraci... decât cu duhul!

PRIORITĂȚI UZURPATE

Când ne copleşesc patarame
Și firul gândirii-i devale,
Sucombă creștinii de foame,
Dar se construiesc... catedrale.

UNUI CONVERTIT

(cu frica Apocalipsei)

Ateu de pradă „judecății”...
Câștigu-n slujbe comuniste,
În cultul personalității,
Acuma-l dă pe... acatiste.

**REVOLUȚIONARIII DIN '89,
ÎN 2012**

Atunci vedeam vag viitorul,
Mințiți... (La T.V. s-a dat tonul.)
Acuma e prostiț poporul
Anume cu... armaghedonul!

Ioan Șiman

DICTATORU-L. DICTATOR

În sistem autocratic
Dictatoru-ți „este dat”;
În cel democrat, zănat,ic,
Cum ai vrut... și l-ai votat!

DRUMUL POLITRUCULUI

Conseceințe în răspăr
M-au săltat: de la tribună
Să frământ un adevăr
Până l-am făcut minciună.

FĂRĂ ENGLEZĂ

Ajuns-am un mistic adult
Ce Lumii de-Apoi se posternă:
Acolo e numai un cult...
Mă judecă-n limba maternă...

HOȚUL

Ca în strămoși cu mic avut,
Din ou și bou se înfruptară,
Azi, cel cu genă, a-nceput
Cu-o turmă și-a furat... o țară!

**ÎN LUMEA DE APOI,
DESCURCĂREȚII**

Cei plecați de pe pământ
Lasă bolile-n mormânt,
Trec prin vamă fără fler...
Cum s-or descurca în cer?!

INVAZIE DE CĂPUȘE

Cu „Ce-i în gușă și-n căpușă”
Devine vorba-mi jucăușă:
„Căpușe”-aveam la figurat,
Dar și la propriu... Ne-au aflat!

Ioan ȘIMAN

În justiția română

Slujitorii-s devotați,
Dar lucrând prin avocați
Fac balanța să se-ndrepte
Doar spre faptele... nedrepte!

Unor inspectori

Ei de-o vreme, nu-n zadar,
Prin controale fac lumină,
Stau cu hoții la pahar
Până-și fac de o... mașină.

Zădărnice

Cei „de sus” ne-astupă gura,
Iară noi trudim degeaba;
Numai hoții își fac treaba
Tot dublându-ne... factura.

Guvernenții de azi

Ei ce sunt la guvernare
Beau, mănâncă după plac
Și ne scot din buzunare
Pân' și banii de... colac!

Nistor Bud

Și fără vrabie și fără cioară

Lăcomia te îndeamnă
Să dai vrabia din mână,
Dar apoi ea te condamnă
Să regreti o săptămână.

Unor justițieri

Credincioși și devotați,
Foarte-atenți la avocați,
Fac balanța să se-ncline
Către cei cu... limuzine.

Argument

Uliu-i pasăre măiastră,
Zboară-n zarea cea albastră,
Dar în criza asta mare
Nu îl punem la frigare.

Grija craiului

Să mai reduc puțin din cost
O zi ajun, o zi în post,
În rest am grijă de femeie...
Să nu îi vină vreo idee!

Descurcările

După rugăciuni și post
Ies mai des din adăpost;
Nu fac rele ca femeie,
Doar aprind câte-o... scânteie.

Unui miner disponibilizat

Când vinu-i curge în pahar
El vede peste tot lumină,
Apoi, când iese de la bar,
E-n beznă, parc-ar fi în... mină.

Nistor I.BUD

**PARODIE
după Cântăreții bolnavi
de Lucian Blaga****Epigramiști pensionari**

Ne-am strâns literații
Cât limba ne ține,
Iar pixul aleargă
Și încă ni-e bine.

Din cugete aspre
Dăm roze-fervoare,
La cap să vă batem,
De drag, cu o floare.

Catrene anume
Trezim spre cultură,
La ce-i nesimțire,
Cu spini pe măsură.

Cunoaște-ne țara
În laudă pură,
Înspinu-i de premii
Sau de-njurătură.

Ne-am strâns literații
Că limba ne ține
Iar pixul aleargă
Și încă ni-e bine.

Vrem fermă-ndreptare
De-i strâmbă reclama...
Ne stingem, dar saltă
Mereu epigrama.

FĂRĂ DEMNITATE

Ce mai vremi civilizate...
Lenea-i rit la porți bogate:
Se conservă, este silă
Pentru trai preabun... din milă.

LENEȘUL

Nu am viață de paradă,
N-am ajuns nici om de rând,
Vreau de undeva să-mi cadă
... În curând!

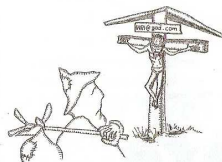
RECORD

Striga un leneș zăpăuc:
„Vând timpul moștenit la țară!”
Și a ajuns în Guinness book
... Un Pierde-Vară.

ÎN LUPTĂ CU NATURA

Cu vremea-i greu să te întreci
Muncind și nu-n „jelanii”;
Dar speră leneșul, din veci,
S-o-ndrepte cu... mătăanii.

Ioan ȘIMAN

PARADOXUL – contra minții
sănătoase (M. Eminescu)

BOLNAVII TRANZIȚIEI**Constatare îngrijorătoare**

Hoții toți în pușcărie!
Ar fi drept, ideea-i clară,
Dar constat cu-amar, bădie,
Că sunt mult mai mulți... afară!

Definiția visului

Visul e povestea, drama,
Poezia ce-o gândești,
Fata dragă, dar și mama
Și-n somn... nu te plictisești!

**La deschiderea unui bordel
în socialism**

Când doritori vor fi puhoi
Și câteva doar... cu „lucrarea”,
Să văd atunci cum faceți voi,
Cum rezolvați... planificarea!

**Sfatul unui beduin către
un turist rătăcit în deșert**

La Mecca vrei s-ajungi cuminte
Și n-ai busolă, n-ai nici hartă,
Tu printre dune mergi-nainte
Și numai joi o iei... la dreapta!

Mircea Pop

Despre Adam și Eva

Când te plimbi în pielea goală
Și doar mere, hrană ai,
Viața este prea nasoală
Să zici că trăiești... în rai!

Comparând vinul cu femeia

E sublim când vinu-i vechi,
Iară crășmărița... jună,
Dar e rău când vinu-i crud
Și consoarta țî-e... bătrână.

Constatare cu... fete... fete

Mi-o prezentă că-i fată mare,
Și inima-mi pe loc tresaltă,
Am fost cam beat atunci, se pare...
Căci m-am convins: e doar înaltă!

Unui pensioner cu soție tânără

Lângă soața sa frumoasă,
Singura activitate,
Într-o noapte... furtunoasă?
Doar... să sforăie mai poate!

Confesiuni între prietene

De când s-a-ntors din deplasare,
Bărbatul meu, țî-o spun curat,
Nu mai suport, mi crede oare?
Pe nimenea... la noi în pat!

Mărturisiri la... divorț

În patru ani nu a dormit
De zece ori, cinstit vă spun,
În dormitor! Și-am dovedit
Căți au dormit... în locul lui!

Mircea POP-BUZEȘTI

GHEORGHE BĂLĂCEANU
IAȘI
Povață din bătrâni

Din bătrâni aflând că viața
 Poți "s-o-ninzi", de ai răbdare,
 Mulți le-ascultă azi povăța...
 Și o-ntind... peste hotare.

Speranță de mai bine

Atunci, spre bine vor păși
 Cei mulți cu fețe necăjite,
 când un Guvern va reuși
 Să-i scoată din răbdări... prăjite.

Recunoaștere

După muncă de valoare,
 Recunoașterea aparte
 Pentru cei ce au răbdare,
 Se obține după moarte.

Pe merit

Ce pe merit se cuvine,
 Cum știm noi din timpuri vechi,
 Mai ușor azi poți obține...
 Cu mișcatul din urechi.

Grup muzical modern

Blonde, brune, cântătoare,
 Îmbrăcate-ntr-un ciorap,
 Dau din mâini și din picioare,
 Neavând ce da... din cap.

Moto-ul la concursuri

Necinstea, cât se va menține,
 Un moto, știu aproape toți,
 Ne apără la fel de bine
 Precum și lacătul, de hoți.

Modestia, câteodată

Vorbind de modestie,
 – Adevărat tezaur –
 La cât de multe știe,
 Tăcerea e de aur!

Avansare

La ce cap și mână are,
 Cred eu că pe meritare
 A primit o avansare...
 C-un picior plasat în spate!

Recunoașterea valorii

C-un nou proiect original,
 E iarăși șeful premiat,
 Căci are-un cap fenomenal...
 Cel care-a fost concediat!

Criticul

Când te prezintă el, alesul,
 Și crezi că-ți face o favoare,
 Nu-i sigur că atingi succesul,
 Da sigur e că ai... valoare!

(Din vol. *Umor pe strada lui Păstorel*)

DOREL LAZĂR
AIUD
Constatare amară

Prin timp, s-a stabilit
 Că totu-i fără rost:
 E prostul om cinstit,
 Cinstitul este... prost.

Tăranul la veterinar

I-a dat medicamentul
 Cel pentru porcul lui grăsun,
 Dar i-a șoptit „docentul”:
 Oricum, el moare... de Crăciun.

Despre o anume doctoriță

Este excelent, aș spune,
 Când, ea, diagnostic pune:
 „Să te lase boala-n pace,
 Ia să faci mata ce-mi place!”

Amabilitate

E amabil, nea Ilie,
 A ieșit din pușcărie
 Și s-a oferit pe loc
 Să-ți cedeze ție loc.

Efect

Printre ramuri, bătrânelul,
 Se uită, c-așa-i fu felul...
 La nudiste... și-și șoptește:
 Fă-mă, Doamne, iute, pește!

Polivalențe

Românul e poet, se poate...
 E, fală, nu e tragedie;
 Și este priceput la toate,
 Dar nu să scape de prostie.

Certitudine

Norocul nu m-a prea găsit
 Și totuși sunt un optimist
 Iar celor ce m-au părăsit
 Le fac în ciudă și... exist.

Unui „pescar” trecut

Fostul mare undițar,
 Cu răbdare, pe-ndelete,
 Azi se chinuie-n zadar
 Să mai „pescuiască” fete.

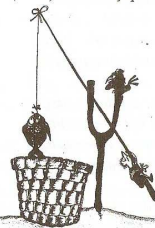
Invidie

Demersul lui cel elocvent
 Zic zău că nu îmi pică bine,
 Că, dup-al său comportament,
 E mai al dracului ca mine.

Zicătoare

Chiar de nu sunt ei întregi,
 Șefii-s șefi, deși-s măgari,
 Când în față li te-aplecă,
 Sigur că îi vezi mai mari.

(Selecție din vol. *Sapte degete pe rană*)

PARADOXUL – arta de a-ți bate joc de
 Simțul comun (Ed. Gomez de Baquero)

GHEORGHE FILIȘ
TÂRGU JIU

Românii în țara căinilor

O știu, desigur, toți românii,
 Aflați în transă și în vrie,
 Că-n țara lor, în Românie,
 O duc, chiar foarte bine, căinii...

Îi vezi în haite sau cirezi,
 Lătrând cu treabă sau în van,
 Pășind un os sau un ciolan,
 Bipezii, printre patruzei!...

Lăsați dulăii să domnească
 Și-a junglei lege s-o voteze,
 Să muște sau să devoreze,
 Numita țară românească!...

Ce poți să faci și ce să ceri,
 În țara ta, ca bun creștin,
 Cât, peste tot, zâmbesc blajin,
 Dulăii ce-au ajuns hingheri!...

Cât țara bate pasu-n loc,
 Și huzuresc cei cu palate,
 Dulăii stau în libertate,
 Supușii lor, ca în padoc!...

Spre-a-și alina, rapid, durerea,
 Atâți români, scârbiți de viață,
 Privind dulăii, plini de greață,
 Cereșec eutanasierea!...

Tot înainte, tovarășii!

Cât timp știm toți a cui e vina,
 Fiind creduli și generoși,
 De când tot înghițim minciuna,
 I-am îngrășat pe minciinoși!

S-au scurs, ca apa, anii, -n pripă,
 Crezând în zmei și feți frumoși,
 Și n-am precupețit o clipă,
 Să-i preamărim pe minciinoși!

Deși de mult suntem convingși,
 Că toți cei ce se dau cocoși,
 S-au prins că greu mai pot fi-nvinși,
 Îi ghiftuim pe minciinoși!

Atâta timp cât țara-i jaf
 Iar noi suntem mărinișoși,
 Clamăm, orbecând prin praf:
 „Trăiască domni minciinoși”!

PARADOXUL – născut din concubi-
 najul spiritului cu rațiunea.
 (J. L. A. Commerson)

MIHAI DANIELESCU
PLOIEȘTI
Pompierii

Casa când mi s-a aprins,
 Am sunat urgent mașina:
 Focul totuși nu l-au stins,
 Însă, mi-au udat grădina.

Armonie familială

La noi e-o viață minunată,
 Și toată casa numai flori;
 La noi nu-i ceartă niciodată,
 Dar ne-mpăcăm de zeci de ori.

ANA RUSE
CONSTANȚA
Soție îngăduitoare

Zice că nu-i disperată
 Că-i adesea înșelată.
 Soțul ei e prea potent
 Și mai vrea un...supliment.

Soție înțelegătoare (variantă)

Când sunt tristă, e-un vecin
 Beau o bere sau un vin,
 Că am soțul Don Juan
 Ce lucrează peste...plan.

ION BINDEA
CLUJ-NAPOCA
Derută preelectorală

Azi, râvnitorii de ciolan,
 Non-stop, fac mare hărmălaie,
 Dar ce e în al lor program,
 Nu știm de-i laie ori bălaie...

Electorală

Sunt și din cei ce-așa socot
 C-ar fi mai bine pentru țară
 Ca unii să obțină vot
 Doar într-o urnă... funerară!

Dezamăgire electorală

Așa se spune printre oameni
 C-o să răsărât tot ce semeni;
 Noi la scrutin ne-am păcălit:
 Ce-am semănat n-a răsărit...

MARIUS MĂLAI
CLUJ-NAPOCA
Caniculă

Mă sufoc, dar încă sper
 Doar norocu-mi este „moto”
 Dacă-o să câștig la loto
 O să-mi cumpăr frigider.

Mult mai bine

Chiar de-s uns cu-o alifie
 Pe căldura asta mare,
 Mă ferec cât pot de soare
 Sub catrința lui Mărie!

PARODIE
după **Cântăreți bolnavi**
de **Lucian Blaga**

Manelistii

Ne naștem cu patimi
De clape și strune,
La nunți și botezuri
Prestăm, națiune!

La vechea pleiadă
Cântat-am oleacă,
Ah, foștii tovarăși
Cum știu să petreacă!

Lovele se-adună
Curgând în cascadă,
Ne doare în spume
De-un fisc de paradă.

Licoarea de struguri
Când picură-n gură
Maneaua devine-un
Torent de cultură.

Dușmanii-s în lacrimi
Văzând că - pe bune -
Prestăm pe la chefuri
Chiar și-n Uniune.

Fiind de valoare
Din ghiul până-n haină,
Pe noi, nemurirea
Ne-așteaptă în taină.

Ioan FÎRTE ADI

Redacționale

* Am primit pe adresa Clubului „Spinul” revistele *Acus* nr. 2 (30) - 2012 - Sibiu; *Cugetul* nr. 18/2012 - Craiova; *Izvoare codrene* nr. 8 - 2011; *Turburele* nr. 7 - 2012. Volumele: *Istoria umorului gălățean* - Galați-2011; *Zămbete în prier* - Vișeu de Sus-2012; *Orfan de soacră* de Dan Căpruciu -2012; *Două pe față, două pe dos* - alcătuit de Elis Răpeanu, 2012 și *Eterna tasă* de Constantin Păun. Mulțumim autorilor și redactorilor de volume și reviste pentru amabilitatea de care au dat dovadă.

* Salutăm între colaboratorii revistei *Spinul* pe Gheorghe Filîș din Târgu-Jiu, care ne-a trimis materiale și volumul de autor *În țepii ariciului*, pe Ionuț Daniel Țuca și Ana Ruse din Constanța de la care am primit materiale noi. Mulțumim în mod deosebit tuturor celor care se găsesc în paginile ce le-am parcurs, din materiale primite anterior.

* Mulțumim tuturor colaboratorilor noștri pe parcursul apariției revistei *Spinul*. Expediem revista în mod gratuit la cluburi și celor publicați în numărul respectiv. Nu facem abonamente.

* Mulțumim confrăților care și-au exprimat gândurile la aniversarea Clubului și a revistei *Spinul*, precum și celor care au exprimat păreri despre creațiile publicate: versuri și proză, să ne ajute la ridicarea calității, la sporirea umorului (și la evitarea greșelilor de orice fel). Părerile critice, de bună credință, în slujba epigramei au fost publicate.

* Alese mulțumiri pentru tot sprijinul ce ni-l acordă Biblioteca „Petre Dufu” Baia Mare, director prof. dr. Teodor Ardelean.

Vă dorim sănătate și prosperitate.

Colectivul de redacție

Festivalul Național de umor Vișeu - 2012

Evenimentul epigramistic anual pentru acest „Cap de Țară”, este acest festival de umor, unde se întrunesc în jur de cinzeci de oameni, din țară și Republica Moldova, și alți români din lumea largă. De această dată, după cuvântul de deschidere al domnului primar Ciolpan, a vorbit **Lucian Perța**, cuvânt de bun venit dar și de mulțumire celor care sunt prezenți, a adus mulțumiri primarului **Ciolpan** și autorităților locale care alocă fondurile necesare desfășurării acestei acțiuni culturale, chiar și sala de ședință a primăriei. A luat cuvântul av. **George Corbu**, președintele Uniunii Epigramiștilor din România, care sub formă de informare a arătat evenimentele mai importante ce au avut loc în acest interval de un an, neuitând să evidențieze, că în urmă cu o săptămână, mai precis pe 2 aprilie a participat la Aniversarea celor 10 ani de la înființarea Clubului „Spinul” din Baia Mare unde a fost impresionat de volumul de muncă depus de acești epigramiști, în numai 10 ani, pentru a ajunge la valoarea la care sunt astăzi. Domnul **George Corbu** a ținut să-l felicite personal pe domnul **Ioan Șiman**, părintele și președintele Clubului epigramistic din Baia Mare pentru rodnicia muncii depuse și pentru împlinirea frumoasei vârte de 80 de ani. În încheierea făcută la Baia Mare, Domnul Corbu a făcut următoarea apreciere: *„Sunteți printre cei mai buni din țară”*.

Prezentarea de către comisia de jurizare a unor tendințe și greșeli care încă stăruie, au fost făcute de domnii **Larco** și **Tomî** cât și unele precizări la regulamentul festivalului, după care, domnul **Perța** a luat cuvântul și a premiat pe acei care au întrunit sufragiile juriilor. Pentru băimăreni au fost acordate următoarele premii: **Premiul Opera Omnia - Ioan Șiman - Răbufnire octogenară**; **Premiul revistei COLAC PESTE PUPĂZĂ: Toma G. Rocneanu, Clubul epigramistic SPINUL din Baia Mare**

Un alt succes al băimărenilor s-a manifestat în compunerea revistei Festivalului - **COLAC PESTE PUPĂZĂ**, revistă care are incluse în ea epigrame ale spiniștilor băimăreni: **Filip Romulus, Fărte Ioan (2), Ioan Șiman (3 epigrame) și Mircea Micle**.

La terminarea festivităților de premiere cenacliști din Baia Mare, au fost rugați să se producă prin citirea câtorva epigrame personale. A fost cireașa de pe tort, întreaga populație din sală s-a înveselit la acest moment umoristic. Un frumos duel epigramistic spontan, gustat de public, a fost, cel între domnul **Larco**, **Bârlăci** și colega noastră **Viorica Găinariu**, duel în care, s-au dat câte trei replici umoristice fiecare. Prima parte fiind încheiată, s-a trecut la masă, care a fost bună, am avut și muzică, unii au și dansat. Așa s-a încheiat acest festival pentru noi băimărenii care ne-am întors acasă după prima zi.

Toma G. ROCNEANU

LUI DAN CĂPRUCIU

autor al vol. „*Orfan de soacră*” - 2012
În veacul de potlogării
Nici lacrima de-orfan nu-i sacră,
Dar ai succes de poți să fii
... Orfan de soacră!

LUI GHEORGHE FILIȘ

autor al vol. „*ÎN ȚEPII ARICIULUI*” - 2010
Retras în versuri șugubețe,
Cum e ariciul înarmat,
În veselie și tristețe
Ascunzi... eroul întepat!

Ioan Șiman

COLEGIUL DE REDACȚIE

Director: Romulus Filip
Redactor șef: Ioan Șiman
Secretar: Nistor I. Bud

Redacția: Romulus Filip

Baia Mare, Maramureș, Str. Victoriei nr. 35A ap. 34
Cod p. 430141, tel. 0362 405088
0740132360

E-mail: <ioansiman@yahoo.com>; www.rocneanu.ro